

faa skulde alle Vedkommende til Regjeringen den Sum, de have paataget sig at betale, og forsaavidt den ikke bliver indkrævet af Regjeringen, betale de Renter af den til den Dag, den bliver indkrævet. Dernæst formoder jeg, at Meningen er den, at naar nu disse 10,000 Rbd. for Kommunen og 10,000 Rbd. for Postvæsenet, eller 20,000 Rbd. for Nykjøbing og Postvæsenet, blive trukne fra hele Summen, saa er det, der bliver tilbage, at betragte som en Sum, der bruges til et Veianlæg under de samme Betingelser, og fordeles paa Amtet og Staten efter de samme Regler, som nu bestaae for Hovedlandeveies Anlæg i Almindelighed. Naar vi holde os hertil, er Sagen simpel og klar; det er uden Tvivl Meningen, men det staaer ikke i § 2; der staaer: „Efterat Broen med tilhørende Dæmning er udført, henlægges den under det almindelige Veivæsen, og forholdes der med sammes Bestyrelse og Vedligeholdelse efter de almindelige for Hovedlandeveie gjældende Regler.“ Det synes mig tværtimod at maatte hedde, at Broen anlægges med Hensyn til Pengesbidragene efter de for Hovedlandeveie gjældende Regler; der behøves aldeles ikke at tales om, at den henlægges under Veivæsenet, thi hvem der skal bygge Broen, om det bliver en Officier af Veikorpset eller en anden Ingenieur, er Indenrigsministerens Sag; dermed har Lovens Amt at bestille, men Loven har at bestille med at bestemme, hvorledes Pengene skulle tilveiebringes, efter hvilke Regler de skulle udredes, og det troer jeg kun kan udtales, naar det hedder, at hvad der udfordres til Broen med hvad dertil hører, med Fradrag af de forlods tilskudte Summer, staffles tilveie efter de almindelige for Hovedlandeveie gjældende Regler. Jeg kunde gjerne have stillet et Endringsforslag, som kunde have ført hertil, men saa frygtede jeg for, at jeg ikke havde truffet Udvalgets Mening, og det vilde være mig kjærest at kunne komme til Enighed, saa at vi ved den endelige Behandling kunde faae Fleerstemmighed for, hvad der var foreslaet, for at Loven kunde komme til at gaae igjennem.

Det næste Spørgsmaal, jeg maa reise Tvivl om, er Betydningen af § 4. Jeg seer godt, at den gaaer ud paa, at der ikke skal opkræves Bropenge, men jeg seer ikke, hvorfor vi i denne

lov skulde fornægte en Ret, som vi efter de almindelige Regler for Landeveies Anlæg have. Vi behøve ikke at stille Bommen op; det kunne vi lade være med, men vi skulle ikke forhindre det. Det er en ganske anden Sag at stille en Bom op og lade betale Bompengen paa saadanne Steeder, hvor Færdselen er saa bethdelig, at Omkostningerne ved Opkrævningen blive Hul; tilmed da det paaligger Nykjøbing at varetage det Fornødne og holde Vaagt over Broen, seer jeg ingen Grund, hvorfor man skal indskrænke sin Ret, og jeg gjør det saa meget mindre, som vi, idet vi ere paa Veie til at give Aalborg et Laan, gaae ud fra den Forudsætning, at der skal betales Bropenge. Naar vi indrømme Laan til Udførelsen af et saadant Princip, skulle vi ikke andetsteds slaae en Streg over det og forkaste det ved Lov. Lade vi § 4 være ude, saa antager jeg, at det staaer aldeles til os, uden nogen Lovbestemmelse at sætte en Bom paa Broen, idet vi, eftersom Loven om Veivæsenet nu er, kunne sætte Bomme paa Veiene. Jeg troer, at de af Landets Bomme, der ere borte, ere borttagne enten paa Grund af en særlig Betaling fra vedkommende Amters Side, ved en Aflysning fra deres Side, eller ved en speciel Lovbestemmelse, som paa visse Veistrækninger fritager derfor. I dette Næblik betaler Fyen og den største Deel af Sjælland, hvor ingen Bomme ere, en extraordinair Afgift for at være fri for Bomme, hvilket ogsaa kan stee for Maribo Amts Vedkommende; det kan afløse Bommene, men dette maa ligge udenfor deres Forpligtelse til at deeltage i Broanlægget efter den almindelige Veianordnings Regler; deri troer jeg ikke ligger nogen Vanskelighed.

Jeg kommer nu til Slutningen af § 4, som for mig er af stor Vanskelighed. Jeg har ikke, af hvad den ærede Ordfører har sagt, hørt et eneste Ord, saavidt jeg kan skjønne, som kan retfærdiggjøre eller har kunnet retfærdiggjøre for Udvalget, at det har ladet Broen blive liggende, hvor den efter Regjeringens Forslag skal ligge og hvor den vil være Skibsfarten i Veien; thi for den Opgivelse, vi have fra Udvalget og som gaaer løs paa at sige, at det vil koste 40,000 Rbd. mere at lægge Broen Syd for Havnen, have vi ingen Beregninger,